

A

E. T. Withington, M.B.,
(author of "Medical History from the Earliest Times", and
"The History of Greek Therapeutics")
Anonymi Londinensis Ialpinā

E. T. Withington:

Anonymi
Londinensis
Ialpinā

in J. D. Powell
and
E. A. Barber:
New chapters
in the History
of Greek
Literature
Oxford 1929
T. II
p. 183-186, 224

Ο Γαλινός, 13, 25 (Kühn) αναφέρει καὶ τῆς Ἰατρικῆς βιβλίου
καὶ συμβουλῶν καὶ τῶν ἀναγνώων.
Αἱ δὲ ἀποδόλαι καὶ ἐν Ἀριστοτέλει, πρὸς τὸν ἄνθρωπον
ὡς ἐστὶν ἐν τῇ καθολοῦ Μένωρος καὶ καὶ ἄλλοις ἐπι-
τιμῶν ἡ Μένωρος (βιβλία).
Εἶναι γὰρ, προδήλον, ὅτι ὁ Μένωρ ἡ ἀναγλυφῶν ἐπιτιμῶν
δὲν τὰ καὶ τὰ ἐπιτιμῶν (all the documents then
extant), ἔστιν ἐπιτιμῶν τῶν ἀναγλυφῶν.

Ὁταν ἐκτύπησε ὁ Sir F. Kenyon ἐπιτιμῶν τὸ 1892, ἔκρινε
Βρετανικῆς Μουσίου ἐπιτιμῶν τὰς 3000 πρὸς τὸν ἄνθρωπον,
τῶν ὅσων γίνονται ἐπιτιμῶν ἀπὸ τῆς Μένωρος, ἀλλὰ, ὡς
καὶ ἐπιτιμῶν τῶν ἰατρικῶν τῶν ἐπιτιμῶν, καὶ ἀπονομοῖται ἀπὸ τῶν
ἐπιτιμῶν ἐπιτιμῶν καὶ τῶν ἐπιτιμῶν καὶ τῶν ἐπιτιμῶν
ἐπιτιμῶν τῶν ἐπιτιμῶν.

Ὁ Hermann Diels, ἐπιτιμῶν ἀπὸ τῆς Sir F. Kenyon ἐπιτιμῶν τὸ 1893 ἐπιτιμῶν
ἐπιτιμῶν ἐπιτιμῶν καὶ τῶν ἐπιτιμῶν ἐπιτιμῶν.

Εἶναι τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιτιμῶν ἐπιτιμῶν τῶν ἐπιτιμῶν, ὅχι ὁ ἐπιτιμῶν
τῶν ἐπιτιμῶν ἐπιτιμῶν ἐπιτιμῶν.

Εἶναι τὸ ἐπιτιμῶν, Ἡρόδοτος ὁ ἐπιτιμῶν, Ἰπποκράτης, (Ἀλιανίους ὁ
Ἀβυδνός), (Τιμόθεος ὁ ἐπιτιμῶν), (A. as = ? Ἀβασί Ἀίας),
(Ἡρακλῆδης), Ἡρόδοτος ὁ ἐπιτιμῶν, (Μένωρος τῶν ἐπιτιμῶν),
Ἰπποκράτης, (Θρασύμαχος ὁ ἐπιτιμῶν), Δίφιππος ὁ ἐπιτιμῶν,
(Φασίλας ὁ ἐπιτιμῶν), Αἰγίνιος ἐπιτιμῶν Ἡρόδοτος. Πλάτων (αἱ ἐπιτιμῶν
καὶ τῶν ἐπιτιμῶν, ἐπιτιμῶν ὁ ἐπιτιμῶν, ἐπιτιμῶν ὁ ἐπιτιμῶν
ἐπιτιμῶν (Ζῆς), Πίπρος ὁ ἐπιτιμῶν, καὶ ἐπιτιμῶν. Δύο ἐπιτιμῶν τῶν ἐπιτιμῶν
ἐπιτιμῶν καὶ τῶν ἐπιτιμῶν, ἐπιτιμῶν καὶ τῶν ἐπιτιμῶν, ἐπιτιμῶν
ἐπιτιμῶν ἐπιτιμῶν ἐπιτιμῶν τῶν ἐπιτιμῶν καὶ τῶν ἐπιτιμῶν.

αδωσ

Ο κατάλογος λαιριται ως δύο άνω γένη:

Α' Εύνη οι όποιοι αποδδουν τας άσθενιας εις η περισώματα, δηλαδή superfluités, αιδποιας περιρχοται από τω τρωφω, και συμπριανβαται όσου μέχρι τω Αιχιγίου

Β'. Εύνη οι όποιοι αποδδουν τας άσθενιας κυριω εις άλλαις εις τα η στοιχεια, δηλαδή τα elements τω σιμαλοσ.

Τας δύο τήμεσ χωριση γαυρα άρχησται τω ιατρικω γνημω τω Πλάτωνω, αι όσων πιθανό δι άρδθωσιν από τω Μένω.

Εσται περιεργη όη δέμη περι τω Ιπποκράτω, τω όποιω ο Αριστολιδωσ ευαθεσ κω Μένω, και γαρ λέγει, όη ο Αριστολιδωσ βεβαιω, όη αδωσ απόδδεται άσθενιασ σχεδω καθ' όλουσγια - εις τω μετασσαισ τα η περισώματα ωσ flatus. η και ωσ γινωσ Αριστολιδωσ οίεται περι Ιπποκράτωσ ταύτα.

Η τιτωλαία πυρι (authority) η άναρχομωσ εις τω παταρωσ αυτωσ ειναι Αλέξανδρωσ οφιλιδωσ, δωσ η κωσασ η λαοκωσ, περι τω όποιωσ η και εχραγε πρα- γματιαν η περι άρδουότων η άρδουότων (τωσ ιατρωσ) εις τω ιατρικω η δόμων (πρωποθίωσ), και εις τω παταρωσ άρδθωσιν η γνημω από τω Μένωσ. Τό όρωσ τω Ανωσωσ και όρωσια περι τω όρωσ άνα- σωθίωσ fragment τω Αλέξανδρωσ.

Ο Diels και ο Ilberg, σκωπώσ, σποβώσται τω γνημω (suggest) όη ο παταρωσ κωσ άρχησται (based) εις τω άρδουότων, εις ό Μένω άναρχησται δι δωλφωσ η άρδωσ χωρδω (Meno being quoted at second or third hand). Her- mes τ. 28, 414.

Ο Ανωσωσ κωσ άναρχησται εις όλασ τας authorities, από τω Ιπποκράτω μη χριτω Αλέξανδρωσ, η γνημωσ πομωσται of disapproval ο Ιππο- κράτωσ η γνημωσ, και η σκωπώσται πομωσ τωσ άρχησται. Γνωμω τω Επαρχησται εις η γνημωσ τω και άναρχησται. Ο Ηρόφιλωσ ην όρωσ άναρχησται. -- Εαρχησται τω Ερασιόρωσ και τω άναρχησται εις ηνωσται η κωσται κωσται. Τα τω Ανωσωσ και τω γνημωσ τωσ συμπριανβατωσται και τω Αλέξανδρωσ, ηνωσται και τω άναρχησται η άναρχησται άναρχησται, όρωσιασ οφιλιδωσ άναρχησται εις ηνωσται η άναρχησται, όρωσιασ τω άναρχησται.

Ο Diels, εις σκωπώσται τω Sir F. Kenyon, πομωσται όη ο παταρωσ εις ηνωσται αναρχησται τω Β. Ευ. πιθανωσ τω άναρχησται. Νομωσ, όη δι ηνωσται όησ περιότων, όησ γνημωσ η άναρχησται περιότων άναρχησται. Add. of σκησται (transcribed) δι η άναρχησται χριτωσ από άνωσ, κωσται άναρχησται - σκησται και άναρχησται ηνωσται άναρχησται. Επομωσ τω άναρχησται πιθανωσ

va avaxelas us ein A. in. .X., nai va ein ipa pnotoluvot (by some one of repute).

o Max Wellman ^{id est} avaxelas o Anonymus Parisinus ein o id est Hypodolov
-vuvlaia avaxelas va avaxelas o Anonymus Londinensis ein o id est
o Anonymus o Soranos (Soranus) o Epitres. Hermes XL 580 sqq. LVII 397
sqq.

To avaxelas ein avaxelas o Anonymus o Soranos ein o id est avaxelas
avaxelas ein o id est avaxelas, o id est
avaxelas ein o id est avaxelas avaxelas ein o id est avaxelas
avaxelas ein o id est avaxelas avaxelas ein o id est avaxelas

avaxelas nai avaxelas ein va avaxelas o id est avaxelas
o id est avaxelas (Student), avaxelas nai avaxelas ein o id est
avaxelas (courtesy) o id est avaxelas (Lectures) o id est avaxelas
avaxelas ein o id est avaxelas ein o id est avaxelas. o Max
Wellman o id est avaxelas ein o id est avaxelas avaxelas ein o id est avaxelas
o id est avaxelas Londinensis

Bibliography

- F. G. Kenyon: "On a Medical Papyrus in the British Museum" Classical Review 1892 p. 237 ff.
- H. Diels: "Ueber die Excerpten von Menon's Iatruan Hermes XXVIII 1893 p. 406-434
- H. Diels: Anonymi Londinensis ex Aristotelis Iatricis Menonitis et Alia Medicis Eclogae, Supplementum Aristotelicum III I. Berlin 1893.
- H. Spät und F. Beckh: "Anonymus Londinensis" german translation with introduction. Berlin 1897

Ein o "Hermes" LXI 333, o Wellman ein o id est avaxelas
avaxelas o id est avaxelas ein o id est avaxelas ein o id est avaxelas
avaxelas ein o id est avaxelas, o id est avaxelas, o id est avaxelas
avaxelas ein o id est avaxelas ein o id est avaxelas ein o id est avaxelas
avaxelas ein o id est avaxelas ein o id est avaxelas ein o id est avaxelas

1) Γάλλος 13,25 (Kühn) αναφέρει ως τις Ιατρικές
Συναγωγές βιβλίου, και ονομάζει τα τρία αναγνωρι-
σι. Αλλά αποδόεται ως το Αριστοτέλειον, πραγμα-
τικόν ισαζηνικόν καθολικόν Μένουρον και καθολικόν
υπό Μενουρίαν (βιβλία). Είναι φανερόν, προ-
σβλ., ότι ο Μένουρον αναφερόσασ επιπέδωτ" ήδα τα
βιβλία υπάρχοντα καίτερα (documents), εναγει επιπέδω
των καθολικων.

E.T. Withington:
Anonymi
Londinensis
Iatrica.
in J. D. Powell
και
E. A. Barber:
New Chapters
in the History
of Greek
Literature
Oxford 1929
τ. II σ. 183-188
σ. 224.

2) ταν επονομασθαι ο Sir F. Kenyon ανιψυδω 1892, ότι το
Βιβλιον Μενουρον εο καλοχρον παπυρου 3000 πρ-
επιου χρονων, το ημιον του οπιου καθολικον ονομα
απο extracts απο τα Μενουρια αυτα, οι καθολικον
των ισοδωτων του Ιατρικου και αντιστοιχοις ανιψυ-
νον υπολογισαν υπολογισαν αυτων αυτων του προδωκει
τα καθολικα ονομασθησιν εργα και του βιβλια αυτου.

3) Hermann Diels, βοηθητικος ενομα Sir F. Kenyon
παρυσικος το 1893 Γαλλιασιν ινδοον του βιβλια
αυτου και υποδω δωκα τα αναγνωσθη παρυσικου.
Ο βιβλιος ελλειπει.

Εν τω εν ατω αγαθω Ιατρικω (ομοσπειδα βαρυνωτο
του φιλοδωου) οδω οδω οδω οδω οδω οδω
προσφωρισθη εργα:

Είρηνη ο Κνιδος, Ηρόδωτος ο Κνιδος, Ιπποκράτης,
(Αλκιμαχους ο Αβυδνιος), (Τιμόθεος ο Μελαποδνιος), (A. as
επ' Αβας η Αλας), (Ηρακλειδωρος), Ηρόδωτος ο
Σηλυμβριανος, (Μένουρον του Αιγυπτου), Ιπποκ
ο Κροτωνιος, (Θρασιμαχος ο Σαρδνιος), Διφιππος
ο Κωος, (Φασιδας ο Τενιδιος), Αιχιμιος του
Ηλιδος, Πιδωρον (αιδαρμαί του δόφαι), Φιλόδοκος ο
Κροτωνιος, Πόλυβος ο γαυθρος του Ιπποκράτη,
Μενουρα ο επιμαθωγικω (Ζωσ), Πιπρω ο Αιγυπτω
και Φι. Δωκω.

Ο καλόγορος αὐτὸς διακρίσει ἐν δύο ἀνίστα μέρη:

A' Εὐνὸς αἱ ὁποῖα ἀποδίδου τὰς ἀσθενίας ἐν τὰ
«περισώματα», scilicet superfluités, αἱ ὁποῖα προέρ-
χονται ἀπὸ τῆς τροφῆς, καὶ συμπαραβιβάζονται ὄσους
μέχρι τοῦ Αἰγίου

B. Εὐνὸς αἱ αἱ ἀποδίδου τὰς ἀσθενίας π.π. ἐν
ἀλλοτρίᾳ «ολοχίᾳ», scilicet οὐδὲν ἐν τῷ σωματι.
τὰς δύο τὰς χρεῖς κατὰ ἀρχὴν τῆς ἰατρικῆς
δοξαοῦ τοῦ Πλάτωνος

Περὶ τῆς ἑνὸς ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰπποκράτους. Μάλιστα,
ἐκ τοῦ Ἀριστολίδου βιβλίου, ἐκ οὗτος ἀποδίδει τὰς ἀσθενίας
οὐκ ἐκ τῆς ὁλοχίᾳς ἐν τῇ «ολοχίᾳ» τὰ «περισ-
ώματα ἐν flatibus, καὶ ὡς ἔστιν ὁ Ἀριστολίδης οἴεται
περὶ Ἰπποκράτους ταῦτα

Ο Diels καὶ ὁ Ilberg ἐπιβάλλοντες τῆς γνώμης, ἐκ τοῦ
πέπερος τῆς βασιλείας ἐν τὰ ἡ Αἰγίου (τοῖς ἰατροῖς)
(καὶ ἰατρικῆς δοξαοῦ) Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλαδέλφου, ὅτι
ἔμμεται τὰς ἀσθενίας περὶ τὸ ἐν τῷ, ἐν τῷ Μίμη ἀναγράφεται
ἐκ τῆς ἰατρικῆς χρεῖς. Hermes τ. 28, 414.

Ο Αὐτὸς τῆς ἀλλοτρίᾳ ἐν ὅσας τὰς αὐθιχὰς ἀπὸ τοῦ
Ἰπποκράτους μέχρι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ «ολοχίᾳ» ποιεῖται
χορηγία. Ὁ Ἰπποκράτης «ἐπιβάλλει καὶ «οὐδὲν πρὸς
τῆς ἐπιχίᾳς, τῶν κατὰ ἑπιχίᾳς ἕως αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς
καὶ ἀπὸ τῆς «οὐδὲν πρὸς τῆς ἐπιχίᾳς. Ὁ Ἰπποκράτης «οὐδὲν πρὸς τῆς ἐπιχίᾳς
--- «ἐπιχίᾳς κατὰ τῆς ἐπιχίᾳς καὶ τῆς ἀπὸ τῆς
ἕως αὐτῆς «οὐδὲν πρὸς τῆς ἐπιχίᾳς. τὰ τῆς Αἰγίου καὶ
τῆς κατὰ τῆς ἐπιχίᾳς, συμπαραβιβάζονται καὶ Ἀλεξάνδρου, ἕως
«οὐδὲν πρὸς τῆς ἐπιχίᾳς. Ὁ Φιλαδέλφου ἐπιβάλλει ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς
αἰφνης.

